

Στοιχειώδη συνδέματα συσχετισμών - Σύμφωνη στοιχειώδης

Θεωρούμε δύο σωματίδια το οποίο "φέρεται" δύο στοιχειώδεις \hat{J}_1 και \hat{J}_2 . Το σύστημα είναι δυνατό να είναι ένα αλληλο-δίο χαρακτηριστικό στοιχειώδες \hat{J}_1 και στοιχειώδες λείπει \hat{J}_2 , ή μπορεί να αποτελείται από δύο συσχετισμένα τα οποία και τα δύο φέρουν στοιχειώδη λείπει \hat{J}_1 και τα δύο χαρακτηριστικά στοιχειώδη, ή το ένα στοιχειώδη λείπει και το άλλο χαρακτηριστικό στοιχειώδες, ή σωματίδιο (π.χ. \bar{e}) με στοιχειώδη λείπει το οποίο συνδέεται σε περιστροφόμενο μέτρο. Τι συμβαίνει με την εξική στοιχειώδη του συνδέματος συσχετισμού; Πρώτος ερώτημα αν η στοιχειώδη του ενός μέρους έχει πλήρως καθορισμένη (πλήρως με την κβαντική έννοια, δηλ. το μέγεθος και η προσημία) είναι δυνατό να καθοριστούν πλήρως και η στοιχειώδη του άλλου μέρους; Η κατάσταση στοιχειώδης του μέρους 1 καθορίζεται με τους κβαντικούς αριθμούς l_1 και m_{l_1} ομοίως με προς το μέρος 2 με τους κβαντικούς αριθμούς l_2 και m_{l_2} . Μας ενδιαφέρει ο καθορισμός της κατάστασης $|l_1 l_2 m_{l_1} m_{l_2}\rangle$, οι οποίοι γράφονται και $|l_1 m_{l_1} l_2 m_{l_2}\rangle$. $|l_1 l_2 m_{l_1} m_{l_2}\rangle \equiv |l_1 m_{l_1}\rangle |l_2 m_{l_2}\rangle$. Γνωρίζουμε ότι πάντοτε $[\hat{J}^2, \hat{J}_z] = 0$. Τώρα οι εξισώσεις οι οποίες αναφέρονται σε διαφορετικά συσχετισμένα, σε διαφορετικές "κατάστατες" στοιχειώδης γίνονται μετρίδενες:

$$[\hat{J}_1^2, \hat{J}_2^2] = 0 \text{ για κάθε } \rho, \rho' = \rho, \rho_2.$$

Τα 1 και 2 σε σύμβολα \hat{J}_1 και \hat{J}_2 αλληλοίπων τις οποίες στοιχεία σημεία στοιχειώδης. Ομοίως $[\hat{J}_1^2, \hat{J}_2^2] = 0$. Άρα και οι εξισώσεις εξισώσεως στοιχειώδης $\hat{J}_1^2, \hat{J}_2^2, \hat{J}_z, \hat{J}_{zz}$ μετακινούνται μεταξύ τους, ήρα ο προσδιορισμός των στοιχειώδης του, έστω του σωματιδίου 1 δεν είναι (δεν υπάρχει κανένα σχέδιο προσδιοριστικής) των άλλων προσδιορισμό του σωματιδίου 2 και η κατάσταση κβαντικής γράφεται όπως προαναφέρθηκε

$\hat{J} = \hat{J}_1 - \hat{J}_2$ τότε οι γενικές σχέσεις (6) δίνονται και το \hat{J} δίνω δό μπορεί να παίξει τον ρόλο της γενικής σχέσης. Συνοψίζουμε τι έχουμε έως τώρα

$$\hat{J}_1^2 |j_1, m_{j_1}\rangle = j_1(j_1+1)\hbar^2 |j_1, m_{j_1}\rangle$$

$$\hat{J}_{1z} |j_1, m_{j_1}\rangle = m_{j_1}\hbar |j_1, m_{j_1}\rangle$$

$$\hat{J}_2^2 |j_2, m_{j_2}\rangle = j_2(j_2+1)\hbar^2 |j_2, m_{j_2}\rangle$$

$$\hat{J}_{2z} |j_2, m_{j_2}\rangle = m_{j_2}\hbar |j_2, m_{j_2}\rangle$$

(68)

ή $j_1, j_2 = 0, 1/2, 1, 3/2, 2, 5/2, \dots$

$m_{j_1} = -j_1, -j_1+1, \dots, +j_1$ (2j₁+1) τιμές

$m_{j_2} = -j_2, -j_2+1, \dots, +j_2$ (2j₂+1) τιμές

$$\hat{J}^2 |j, m_j\rangle = j(j+1)\hbar^2 |j, m_j\rangle$$

$$\hat{J}_z |j, m_j\rangle = m_j\hbar |j, m_j\rangle$$

ή

$j = 0, 1/2, 1, 3/2, 2, 5/2, \dots$

$m_j = -j, -j+1, \dots, +j$

(69)

Πρώτη αλυσά είναι μπορούμε να καθορίσουμε ταυτόχρονα τους κβαντικούς αριθμούς j (ως έναν ακέραιο \hat{J}) συνιστώντας τους j_1 και j_2 . Επίσης εάν m_j (των ποσοτήτων των ελαστικών ποσοτήτων) των συνιστώντων m_{j_1} και m_{j_2} . Μς διακρίνει γρήγορα, να αναπαραστήσουμε το σύνολο $j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}$ ως j_1, j_2, j, m_j . Αυτό μας ενδιαφέρει παρ'ότι δίνει ένα τακτοποιημένο εσωτερικό μέρος των κβαντικών αριθμών j ως έναν ακέραιο

και αναπροσαρτά από τον "βασεικό μηχανισμό", δηλ τις 2πi
 ήσους τροφογραφίες του αθροίσματος συνιστάται. Η πάλιν εώ-
 ρωη μετ' ιδίαν των εξισώσεων των μετ' ιδίαν $[\hat{J}_z^2, \hat{J}_1^2]$ και
 $[\hat{J}_z^2, \hat{J}_2^2]$ > Αποσπυλιντας οτι $\hat{J}^2 = (\hat{J}_{1x} + \hat{J}_{2x})^2 + (\hat{J}_{1y} + \hat{J}_{2y})^2 +$
 $(\hat{J}_{1z} + \hat{J}_{2z})^2$ είναι φανερό οτι οι προηγούμενοι μετ' ιδίαν ε-
 ναι πανδέν. Άρα οι ιδιοτιμές των \hat{J}_z^2, \hat{J}_1^2 και \hat{J}_2^2 προοών
 να προσδιορισθών ανεξαρτήτως.

Παράδειγμα: Ηλεκτρόνιο P έχει τροφογραφία $l=1$ και $s=1/2$
 ή $j_1=1$ και $j_2=1/2$. Άρα οι αντίστοιχα με-
 τ' ιδίαν τροφογραφίες είναι $\{1(1+1)\hbar^2\}^{1/2} = \hbar\sqrt{2}$ και
 $\{1/2(1/2+1)\hbar^2\}^{1/2} = \hbar\sqrt{3}/2$. Είναι δυνατόν ανεξαρτήτως να
 προσδιορισθών και το μέγεθος της ετήσιας τροφογραφίας
 $\{<\hat{J}^2>\}^{1/2} = \sqrt{j(j+1)}\hbar$, δηλ. ο "ετήσιος" κβαντικός αριθμός j .
 Τόπος θα το δείξει λίγο αργότερα. Η δεύτερη ερώτηση
 είναι, εάν υπάρχουν με τους κβαντικούς αριθμούς j_1, j_2, j
 είναι δυνατόν να καθορισθών και ο κβαντικός αριθμός m_j ,
 δηλ. η προβολή των ετήσιας τροφογραφίας. Οι μετ' ιδίαν προς
 εξισώσεων είναι $[\hat{J}_z, \hat{J}_1^2] = [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_1^2] + [\hat{J}_{2z}, \hat{J}_1^2] =$
 $= [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_1^2] = 0$. Ομοίως $[\hat{J}_z, \hat{J}_2^2] = 0$ και συνεπώς
 $[\hat{J}_z, \hat{J}^2] = 0$, το γινόμενο αυτοτίμητο είναι οτι είναι δυνατόν
 ο ετήσιος προσδιορισμός των μεγέθων των ετήσιας τροφο-
 γραφιών, του μεγέθους της ετήσιας τροφογραφίας και της προβολής
 της, ή ο ετήσιος προσδιορισμός των κβαντικών αριθμών
 j_1, j_2, j, m_j . Οτι τα προηγούμενα επιβεβαιώνεται και
 κατ

$$|j_1 j_2 j m_j\rangle$$

Με κίνηση να γίνεται φανερό παρατηρείται τον αυτα-
 ρία του ετήσιου αριθμού με τις εξισώσεις

$$\begin{aligned}
 \hat{J}_1^2 |j_1, j_2, j, m_j\rangle &= j_1(j_1+1)\hbar^2 |j_1, j_2, j, m_j\rangle \\
 \hat{J}_2^2 |j_1, j_2, j, m_j\rangle &= j_2(j_2+1)\hbar^2 |j_1, j_2, j, m_j\rangle \\
 \hat{J}^2 |j_1, j_2, j, m_j\rangle &= j(j+1)\hbar^2 |j_1, j_2, j, m_j\rangle \\
 \hat{J}_z |j_1, j_2, j, m_j\rangle &= m_j \hbar |j_1, j_2, j, m_j\rangle
 \end{aligned} \quad (70)$$

Η όλη αλυσίδα $\hat{J}_1^2, \hat{J}_2^2, \hat{J}^2$ και \hat{J}_z είναι "διαγώνια" ως προς $|j_1, j_2, j, m_j\rangle$.

Παρατηρούμε ότι είναι εύκολο να βρούμε ποσοδικούς των προβολών των \hat{J}_1 ή \hat{J}_2 σε οποιαδήποτε απόσταση των \hat{J}_z και \hat{J}^2 , ή ότι είναι εύκολο να βρούμε

$$|j_1, m_{j1}, j_2, m_{j2}, j, m_j\rangle \quad ; \quad (71)$$

Εξετάζουμε τους μεταθέτες $[\hat{J}_{1z}, \hat{J}^2]$ και $[\hat{J}_{2z}, \hat{J}^2]$.

$$\begin{aligned}
 [\hat{J}_{1z}, \hat{J}^2] &= [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_x^2] + [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_y^2] + [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_z^2] \\
 &= [\hat{J}_{1z}, (\hat{J}_{1x} + \hat{J}_{2x})^2] + [\hat{J}_{1z}, (\hat{J}_{1y} + \hat{J}_{2y})^2] + [\hat{J}_{1z}, (\hat{J}_{1z} + \hat{J}_{2z})^2] \\
 &= [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_{1x}^2 + \hat{J}_{2x}^2 + 2\hat{J}_{1x}\hat{J}_{2x}] + [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_{1y}^2 + \hat{J}_{2y}^2 + 2\hat{J}_{1y}\hat{J}_{2y}] \\
 &= [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_{1x}^2 + 2\hat{J}_{1x}\hat{J}_{2x}] + [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_{1y}^2 + 2\hat{J}_{1y}\hat{J}_{2y}] \\
 &= [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_{1x}^2 + \hat{J}_{1y}^2] + 2[\hat{J}_{1z}, \hat{J}_{1x}] \hat{J}_{2x} + 2[\hat{J}_{1z}, \hat{J}_{1y}] \hat{J}_{2y} \\
 &= [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_1^2 - \hat{J}_{1z}^2] + 2i\hbar \hat{J}_{1y} \hat{J}_{2x} - 2i\hbar \hat{J}_{1x} \hat{J}_{2y} \\
 &= 2i\hbar (\hat{J}_{1y} \hat{J}_{2x} - \hat{J}_{1x} \hat{J}_{2y}) \neq 0, \text{ διότι η αλυσίδα } \hat{J}_{1z}, \hat{J}_{2z} \\
 &\text{που } [\hat{J}_{1z}, \hat{J}_{2z}] = 0 \text{ όπου } e, e' = x, y, z.
 \end{aligned}$$

Ομοίως $[\hat{J}_z, \hat{J}^2] \neq 0$. Άρα οι ιδιότητες του ket (71) είναι ίδιες να είναι και ο συζυγής προσδιοριστής των m_{j_1}, m_{j_2} επί των των j_1, j_2, j, m_j δεν είναι δυνατός. Το συμπέρασμα είναι ότι οι αποσπασματικές (για τον προηγούμενο συστήματος αυτών των μη συζυγών καταστάσεων

$$|j_1, m_{j_1}, j_2, m_{j_2}\rangle \equiv |j_1, m_{j_1}\rangle |j_2, m_{j_2}\rangle \quad (72)$$

είναι συζυγών κατάσταση $|j_1, j_2, j, m_j\rangle$. Η εξέταση είναι αποδοτική ("δεν υπάρχει") ως προς m_{j_1}, m_{j_2} ή (72) ως j, m_j . Το κοινό μέρος της ανάλυσης και συζυγών έκφρασης είναι οι ψευδείς j_1 και j_2 . Το πρόβλημα είναι στην περίπτωση όπου αποσπασματικές είναι συζυγών έκφραση $|j_1, j_2, j, m_j\rangle$ και η σχέση των "αφαιρών" κλασικών ιδιοτήτων $j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}$ με τους "κινούμενους" j και m_j . "Εργασία"

$$|j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle = |j_1, m_{j_1}\rangle |j_2, m_{j_2}\rangle,$$

είναι άρα άρα με τον \hat{J}_z^2

$$\hat{J}_z^2 |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle = \hat{J}_z^2 |j_1, m_{j_1}\rangle |j_2, m_{j_2}\rangle = |j_2, m_{j_2}\rangle \hat{J}_z^2 |j_1, m_{j_1}\rangle$$

$$\hat{J}_z^2 |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle = j_1(j_1+1)\hbar^2 |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle$$

και

$$\hat{J}_z^2 |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle = j_2(j_2+1)\hbar^2 |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle \quad (73)$$

Ομοίως,

$$\hat{J}_z |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle = m_{j_1} \hbar |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle$$

και

$$\hat{J}_z |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle = m_{j_2} \hbar |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle \quad (74)$$

$$\begin{aligned} \hat{J}_z |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle &= (\hat{J}_{1z} + \hat{J}_{2z}) |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle \quad (\text{εκτίμηση των } (74)) \\ &= (m_{j_1} + m_{j_2}) \hbar |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle = m_j \hbar |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle \end{aligned}$$

$$\vec{n} \quad \boxed{m_j = m_{j_1} + m_{j_2}} \quad (75)$$

* Από το ket $|j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle$ είναι ιδιοκαταστάσεις του \hat{J}_z .
 Θα επισημειώσουμε τα $|j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle$ να είναι και ιδιοκαταστάσεις του \hat{J}^2 και έτσι θα έχουμε γίνει το πρόβλημά μας, όπως δεν είναι. Μπορούμε όμως να επισημειώσουμε ξεχωριστά συνδυασμούς των $|j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle$ όπως ώστε οι \hat{J}^2 και \hat{J}_z να έχουν κοινές ιδιοκαταστάσεις, δηλ. να έχουν οι σχέσεις (70).
 Οι πρώτες καταστάσεις $|j_1, m_{j_1}\rangle, |j_2, m_{j_2}\rangle$ είναι $(2j_1+1)(2j_2+1) = 4j_1j_2 + 2(j_1+j_2) + 1$. Κρατώντας ως βάση οι κανονικές ιδιοκαταστάσεις οι οποίες θα προκύψουν, οι $|j_1, j_2, j, m_j\rangle$ πρέπει να είναι $2j_1j_2 + 2(j_1+j_2) + 1$ (από την προηγούμενη παράγραφο).

$$|j_1, j_2, j, m_j\rangle = \sum_{m_{j_1}=-j_1}^{+j_1} \sum_{m_{j_2}=-j_2}^{+j_2} C_{m_{j_1}, m_{j_2}} |j_1, m_{j_1}\rangle |j_2, m_{j_2}\rangle \quad (76)$$

Το πρόβλημά μας είναι ο προσδιορισμός των συντελεστών $\{C_{m_{j_1}, m_{j_2}}\}$. Οι $|j_1, j_2, j, m_j\rangle$ είναι ήδη ιδιοκαταστάσεις των \hat{J}_0^2 και \hat{J}_z^2 , πηγαίνει:

$$\begin{aligned} \hat{J}_1^2 |j_1, j_2, j, m_j\rangle &= \hat{J}_1^2 \sum_{m_{j_1}, m_{j_2}} C_{m_{j_1}, m_{j_2}} |j_1, m_{j_1}\rangle |j_2, m_{j_2}\rangle \\ &= \sum_{m_{j_1}} \sum_{m_{j_2}} C_{m_{j_1}, m_{j_2}} |j_2, m_{j_2}\rangle \hat{J}_1^2 |j_1, m_{j_1}\rangle \quad (\text{ότι οι } \hat{J}_1^2 \text{ είναι ξεχωριστά)} \\ &= \sum_{m_{j_1}} \sum_{m_{j_2}} C_{m_{j_1}, m_{j_2}} j_1(j_1+1)\hbar^2 |j_2, m_{j_2}\rangle |j_1, m_{j_1}\rangle \end{aligned}$$

$$\hat{J}_1^2 |j_1, j_2, j, m_j\rangle = \hbar^2 j_1(j_1+1) \sum_{m_{j_1}} \sum_{m_{j_2}} C_{m_{j_1} m_{j_2}} |j_1, m_{j_1}\rangle |j_2, m_{j_2}\rangle$$

$$\hat{J}_2^2 |j_1, j_2, j, m_j\rangle = \hbar^2 j_2(j_2+1) |j_1, j_2, j, m_j\rangle$$

Με τον ίδιο τρόπο προσδιορίζεται ότι ο γραμμικός συνδυασμός (76) είναι ιδιοκαταστάσεις με ιδιοτιμή του \hat{J}_2^2 ίση με $j_2(j_2+1)\hbar^2$. Σταθός της ίδια τάξης ο προσδιορισμός των συντελεστών $\{C_{m_{j_1} m_{j_2}}\}$ μέσω της μέθης of $|j_1, j_2, j, m_j\rangle$ να είναι ιδιοκαταστάσεις των \hat{J}_1^2 και \hat{J}_2^2 . Από την εξ. (76) παίρνουμε

$$\langle j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2} | j_1, j_2, j, m_j \rangle = \sum_{m_{j_1}'} \sum_{m_{j_2}'} C_{m_{j_1}' m_{j_2}'} \langle j_1, m_{j_1}' | j_1, m_{j_1} \rangle \times \langle j_2, m_{j_2}' | j_2, m_{j_2} \rangle$$

Από την ίδια $\langle j_1, m_{j_1}' | j_1, m_{j_1} \rangle = \delta_{m_{j_1}, m_{j_1}'}$ (77)

$\langle j_2, m_{j_2}' | j_2, m_{j_2} \rangle = \delta_{m_{j_2}, m_{j_2}'}$

οι παραπάνω σχέσεις γράφονται

$$\langle j_1, j_2, m_{j_1}', m_{j_2}' | j_1, j_2, j, m_j \rangle = \sum_{m_{j_1}} \sum_{m_{j_2}} C_{m_{j_1} m_{j_2}} \delta_{m_{j_1}, m_{j_1}'} \delta_{m_{j_2}, m_{j_2}'}$$

$$= C_{m_{j_1}' m_{j_2}'}$$
 (78)

Βλέπουμε από (78) με (76) γράφεται

$$|j_1, j_2, j, m_j\rangle = \sum_{m_{j_1}, m_{j_2}} |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle \langle j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2} | j_1, j_2, j, m_j \rangle$$

(79)

Οι συντελεστές $C_{m_{j_1}, m_{j_2}} = \langle j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2} | j_1, j_2, j, m_j \rangle$, αυτοί δηλ. οι συντελεστές ονομάζονται οι $|j_1, j_2, j, m_j\rangle$ ή είναι ταυτόσημοι ιδιοκαταστάσεις των \hat{J}_2 και \hat{J}^2 ,

- ονομάζονται ανεξαρτητές Clebsch-Gordan (CG)
- ή διασυνθετικοί ανεξαρτητές πρόσδεσης
- ή ανεξαρτητές Wigner
- ή απλά $3j$ (Τα απλά $3j$ είναι συνήθεια των ανεξαρτητών CG)

• Γιατί στις (79) δρούμε με τον τελεστή \hat{J}_z το έχουμε:

$$\begin{aligned} \hat{J}_z |j_1 j_2 j m_j\rangle &= (\hat{J}_{z1} + \hat{J}_{z2}) \sum_{m_{j_1}, m_{j_2}} |j_1 j_2 m_{j_1} m_{j_2}\rangle \langle j_1 j_2 m_{j_1} m_{j_2} | j_1 j_2 j m_j\rangle \\ &= \sum_{m_{j_1}, m_{j_2}} (m_{j_1} + m_{j_2}) \hbar |j_1 j_2 m_{j_1} m_{j_2}\rangle \langle j_1 j_2 m_{j_1} m_{j_2} | j_1 j_2 j m_j\rangle \end{aligned} \quad (77)$$

Συγκρίνουμε όπως παρακάτω

$$\begin{aligned} \hat{J}_z |j_1 j_2 j m_j\rangle &= m_j \hbar |j_1 j_2 j m_j\rangle \\ &= m_j \hbar \sum_{m_{j_1}, m_{j_2}} |j_1 j_2 m_{j_1} m_{j_2}\rangle \langle j_1 j_2 m_{j_1} m_{j_2} | j_1 j_2 j m_j\rangle \end{aligned} \quad (78)$$

Σύγκριση των (77) και (78) μας δίνει ότι

$$C_{m_{j_1}, m_{j_2}} = \langle j_1 j_2 m_{j_1} m_{j_2} | j_1 j_2 j m_j\rangle = 0 \text{ \textit{εάν} } m_{j_1} + m_{j_2} \neq m_j$$

δηλ. $C_{m_{j_1}, m_{j_2}} \neq 0$ είναι εάν $m_{j_1} + m_{j_2} = m_j$, κάτι που είναι φυσικό, βλ. (75). Άρα η πρόσδεση γίνεται χωρίς να έχουμε

$$\begin{aligned} |j_1 j_2 j m_j\rangle &= \sum_{m_{j_1}} |j_1 j_2 m_{j_1} m_j - m_{j_1}\rangle \langle j_1 j_2 m_{j_1} m_j - m_{j_1} | j_1 j_2 j m_j\rangle \\ |j_1 j_2 j m_j\rangle &= \sum_{m_{j_2}} |j_1 j_2 m_j - m_{j_2} m_{j_2}\rangle \langle j_1 j_2 m_j - m_{j_2} m_{j_2} | j_1 j_2 j m_j\rangle \end{aligned} \quad (79)$$

• έχουμε επίσης

$$-j_1 \leq m_{j_1} \leq +j_1, \text{ και } -j_2 \leq m_{j_2} \leq +j_2$$

και συνεχεια $m_j = m_{j_1} + m_{j_2}$, ομοιωματα

$$-j_1 \leq m_j - m_{j_2} \leq j_1, \quad -j_2 \leq m_j - m_{j_1} \leq j_2$$

Οι μεγεθοι υπηρ των m_j, m_{j_1}, m_{j_2} ειναι j, j_1 και j_2 αντιστοιχως. Οι ανωτατη ανισωτατες δαφαιλ για κιδε $\{m_j\}$ ηρα και για τισ μεγεθοι υπηρ. Αρα

$$-j_1 \leq j - j_2 \leq j_1 \Rightarrow j_2 - j_1 \leq j \leq j_1 + j_2$$

$$-j_2 \leq j - j_1 \leq j_2 \Rightarrow -(j_2 - j_1) \leq j \leq j_1 + j_2$$

Οι δυο ανισωτατες ανωτατες ομοιωματα ανωτατες ως

$$\boxed{|j_1 - j_2| \leq j \leq j_1 + j_2} \quad (80)$$

Αρα εωρε ενα παριδωγμα, ζεω $j_1 = 1/2$ και $j_2 = 1$ (π.χ. $s = 1/2, l = 1$) Οι υπηρ τω κβωτατω δαδωτω τω ελιτωσ σποδοφωτω $j = 0, 1/2, 1, 3/2, \dots$ (και ζετωσ). Νωγω τωσ ζεγωνωτωσ ανισωτατωσ (80) οτ υπηρ τω j περιπιλωτωσ οτωσ $|1/2 - 1| = 1/2$ εσ εφωτωσ, $1/2 + 1 = 3/2$ εσ ψωτωσ, ο ενδωκτωσ οτ κτωπη κτωπη οτ ειναι 1. Αρα

$$j = 1/2, 1, 3/2.$$

Για $j = 1$, $m_j = +1, 0, -1$. Οω κτωπη, οτωσ οτωκτωω κτω τω οτωσ (75) $m_j = m_{j_1} + m_{j_2}$ κτω $m_{j_1} = +1/2, -1/2$ και $m_{j_2} = +1, 0, -1$. Οιωδωκτωω ανδωκτωσ κτω πωρωτωε κτω εω τωσ m_{j_1} και m_{j_2} ζεγωτωε οτ δυ δυ κτωκτωωτωσ ανωδω-

καις αφής, παίρνουμε :

m_{j_2}	1	0	-1
$1/2$	$3/2$	$1/2$	$-1/2$
$-1/2$	$+1/2$	$-1/2$	$-3/2$

Καθώς ότι τις συντεταγμένες αυτές δεν είναι $+1, 0, -1$. Αυτό σημαίνει ότι η αφή του δικτύου φασικής απόδοσης $j=1$ πρέπει να απορριφθεί, το οποίο με την σειρά του σημαίνει ότι περιοριστής θέσης (80) δεν είναι αρκετός με προσέγγιση εν λειτουργία με ανεπιθύμητες παρεκκλίσεις. Γι' αυτό προτείνεται τίστου είδους παρεκκλίσεις θεωρητικές, δέχουμε κάποιο έναν περιορισμό, τον

$$j_0 + j_2 + j = n \quad (81)$$

όπου n κάποιος θετικός αριθμός. Οι συντεταγμένες (80) οι οποίες μαζί με τον περιορισμό (81) κυμαίνονται και επιθυμητές ανώτατες, απορριπόμενες δε $\Delta(j_0, j_2, j)$ γράφονται ως

$$\Delta(j_0, j_2, j) = \begin{cases} j_0 + j_2 - j \\ j_0 - j_2 + j \\ -j_0 + j_2 + j \end{cases} \geq 0 \quad (82)$$

$$j_0 + j_2 + j = n$$

η ανωτάτη γράφουμε για τις επιτρεπτές αφής του j

$$j = \underbrace{j_0 + j_2}_{\max}, j_0 + j_2 - 1, j_0 + j_2 - 2, \dots, \underbrace{|j_0 - j_2|}_{\min} \quad (83)$$

με σύμφωνη διανομή των

$$m_j = m_{j_0} + m_{j_2} = j, j-1, j-2, \dots, -j \quad \text{για κάθε } j$$

Οι Προιοριστές ελαστές (83) δίνονται και "συνή" CG. Στο χώρο αυτό αναπτύχθηκε ότι έχουμε παρόμοια ως προιοριστές ελαστές μερικοί των $j_1, j_2, j, m_{j_1}, m_{j_2}$ και m_j ζυγισμένη δίνοντας άμεσες αναλογίες των συντελεστών $C_{m_{j_1} m_{j_2}, m_j}$ της αντιστροφής CG. Άρα δίνει πως αναπτύχθηκε τους j και m_j συντελεστές στην ανάπτυξη των προιοριστών, m_j .

$j_1 = 1/2$ και $j_2 = 1/2$, $m_{j_1} = \pm 1/2$, $m_{j_2} = \pm 1/2$. Σύμφωνα με την (83) έχουμε για τον δικό κβαντικό αριθμό j

$$\text{και } j = 1/2 + 1/2 = 1 \Rightarrow m_j = 1, 0, -1$$

$$j = |1/2 + 1/2 - 1| = |1/2 - 1/2| = |j_1 - j_2| = 0 \Rightarrow m_j = 0.$$

Προιοριστών m_j 4 χαρακτηριστικές δυνάμεις βιβλίου και οι ζυγιστές $(2j_1 + 1)(2j_2 + 1) = (2 \cdot 1/2 + 1)(2 \cdot 1/2 + 1) = 4$. Τότε είναι αυτές οι ζυγιστές (και συνηθισμένες χαρακτηριστικές; Είναι τα προιοριστά $|j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle = |j_1, m_{j_1}\rangle |j_2, m_{j_2}\rangle$. Άρα συμπληρώθηκε ότι έχουμε κβαντικές τιμές $|1/2, 1/2\rangle = \alpha$ και $|1/2, -1/2\rangle = \beta$, τότε

$$\left. \begin{aligned} |1/2, 1/2, 1/2, 1/2\rangle &= \alpha(1)\alpha(2) \\ |1/2, 1/2, 1/2, -1/2\rangle &= \alpha(1)\beta(2) \\ |1/2, 1/2, -1/2, 1/2\rangle &= \beta(1)\alpha(2) \\ |1/2, 1/2, -1/2, -1/2\rangle &= \beta(1)\beta(2) \end{aligned} \right\} \quad (84)$$

Άρα τις (84) ζυγιστές αυτές χαρακτηριστικές οι προιοριστές χαρακτηριστικές ανεξαρτητως των δυνάμεων α αντιστροφής β είναι οι CG, όπως αυτές οι κβαντικές (προιοριστών j και m_j) 4 χαρακτηριστικές j

Οι καταστάσεις (89), δηλ. οι $|11\rangle, |10\rangle, |1-1\rangle$ συμπάντως
 ως οι "επιπέδη" καταστάσεις $|1m_j\rangle$ μπορούν να αναχθούν
 ως γραμμικοί συνδυασμοί της $|100\rangle \equiv \frac{1}{\sqrt{2}}|\frac{1}{2}\frac{1}{2}00\rangle$, ώστε να
 συμπαρασυνδυαστούν οι καταστάσεις αυτών με τις καταστάσεις. Για τον
 αναγωγικό της $|100\rangle$ δεν υπάρχουν να χρησιμοποιηθούν τις
 βελτιωμένες καταστάσεις \hat{J}^{\pm} διότι μηδενίζονται και πάνω $|100\rangle$,
 $\hat{J}^{\pm} |100\rangle = 0$ και προφανώς $\hat{J}^{\pm} |100\rangle = 0$. Όπως η $|100\rangle$
 η πρώτη να είναι, οδοκατανωτική ως προς τις $|11\rangle, |10\rangle$ και
 $|1-1\rangle$, δηλ. τις (89). Ο μόνος τρόπος για να είναι αυτή
 η οδοκατανωτική είναι ο γραμμικός συνδυασμός

$$\begin{aligned} |100\rangle &= \frac{1}{\sqrt{2}}|\frac{1}{2}\frac{1}{2}\frac{1}{2}-\frac{1}{2}\rangle - \frac{1}{\sqrt{2}}|\frac{1}{2}\frac{1}{2}-\frac{1}{2}\frac{1}{2}\rangle \\ &= \frac{1}{\sqrt{2}}\{\alpha(1)\beta(2) - \beta(1)\alpha(2)\} \end{aligned} \quad (90)$$

Με την (90) συμπαρασυνδυάσαμε τις 4 καταστάσεις. Άρα
 έχουμε δηλ. τις 4 καταστάσεις ως μορφή $|j_1 j_2 m_{j_1} m_{j_2}\rangle$
 $= |j_1 m_{j_1}\rangle |j_2 m_{j_2}\rangle$ και εστρώσαμε τις 4 καταστάσεις ως
 μορφή $|j_1 j_2 m_j\rangle \equiv |j m_j\rangle$ οι οποίες είναι γραμμικοί
 συνδυασμοί των $|j_1 j_2 m_{j_1} m_{j_2}\rangle$. Οι καταστάσεις (89)
 ("επιπέδη" καταστάσεις) έχουν όλες το ίδιο μέγεθος στροφορμής
 $\sqrt{1(1+1)}\hbar$ αλλά διαφορετικές προβολές στον \hat{J}_z , ή,
 ότι και $-1\hbar$:

$$\hat{J}^2 \begin{Bmatrix} |11\rangle \\ |10\rangle \\ |1-1\rangle \end{Bmatrix} = 1(1+1)\hbar^2 \begin{Bmatrix} |11\rangle \\ |10\rangle \\ |1-1\rangle \end{Bmatrix}$$

$$\hat{J}_z |11\rangle = 1\hbar |11\rangle, \hat{J}_z |10\rangle = 0\hbar |10\rangle, \hat{J}_z |1-1\rangle = -1\hbar |1-1\rangle$$

και βιβαν

$$\hat{J}_z^2 |00\rangle = 0(0+1)\hbar |00\rangle$$

$$\hat{J}_z |100\rangle = 0 \hbar |100\rangle$$

Ποιές είναι οι ανεξαρτητές C.C. ; Τα προηγούμενα αποτελέσματα τα διαβούλη από ποσοίον κινάτος.

Συνεξεξεξεξε Cebach-Gordan όριότιότιον-επιπλάωωω
 $C_{m_1, m_2} = \langle j_1, j_2, m_1, m_2 | j, j, m_j \rangle$

$j_1 = 1/2$	$j_2 = 1/2$	$j = 1$			$j = 0$
m_{j_1}	m_{j_2}	$m_j = 1$	$m_j = 0$	$m_j = -1$	$m_j = 0$
$1/2$	$1/2$	1			$1/\sqrt{2}$
$1/2$	$-1/2$		$1/\sqrt{2}$		$1/\sqrt{2}$
$-1/2$	$1/2$		$1/\sqrt{2}$		$-1/\sqrt{2}$
$-1/2$	$-1/2$			1	

\swarrow \swarrow \swarrow
 άριότιος κινάτος άριότιος κινάτος κινάτος

Στό άριότιότιος κινάτος τώ πινάκος διαόρα οι άριότιος κινάτος και ούό δέξιο οι κινάτος οι ούότιος προότιότιος κινάτος γραφίότιος ανότιότιος τώ κινάτος τώ άριότιότιος κινάτος. Π.Χ. είν άριότιος ή δέξιο άπό τι είν γραφίότιος ανότιότιος άριότιος κινάτος ή κινάτος $|1, 0\rangle$. Κίότι άπό τώ άριότιος κινάτος $j=1$ προότιος τώ άριότιος κινάτος $1/\sqrt{2}, 1/\sqrt{2}$. Τό άριότιος $1/\sqrt{2}$ προότιος $1/2, 1/2$ ή $1/2, -1/2$ ($= \alpha(1)\beta(2)$) τώ δέξιο $1/\sqrt{2}$ ή κινάτος $1/2, -1/2$ ή $1/2, 1/2$ ($= \beta(1)\alpha(2)$) και άριότιος ή άριότιος κινάτος, άριότιος $1/\sqrt{2} \alpha(1)\beta(2) + 1/\sqrt{2} \beta(1)\alpha(2)$. Η άριότιος ή άριότιος κινάτος

η δειγμα των ε.ε. (89). Ομοίως προκύπτουν και οι διηλεκτικές καταστάσεις της περιπτώσεως $j_1=1/2, j_2=1/2$. Δίνουμε εκ νέου ένα περίληψη αναρροσών CG για τις διηλεκτικές καταστάσεις $j_1=1$ και $j_2=1/2$. Ο πίνακας ο οποίος παραγράφει περιέχει τους CG αναρροσών οι οποίοι χρησιμοποιούνται για να προκύψουν νέες χαρακτηριστικές των καταστάσεων J^\pm . Για $j_1=1$ και $j_2=1/2$ έχουμε $(2 \cdot 1 + 1)(2 \cdot 1/2 + 1) = 6$ διηλεκτικές καταστάσεις (διδιηλεκτικές), από τις οποίες 6 συζητήσιμες καταστάσεις.

$j_1=1, j_2=1/2$		$j=3/2$				$j=1/2$	
m_{j_1}	m_{j_2}	$m_j=3/2$	$m_j=1/2$	$m_j=-1/2$	$m_j=-3/2$	$m_j=1/2$	$m_j=-1/2$
1	1/2	1					
1	-1/2		$\sqrt{1/3}$			$\sqrt{2/3}$	
0	1/2		$\sqrt{2/3}$			$-\sqrt{1/3}$	
0	-1/2			$\sqrt{2/3}$			$\sqrt{1/3}$
-1	1/2			$\sqrt{1/3}$			$-\sqrt{2/3}$
-1	-1/2				1		

Εξάφης

$$j = j_1 + j_2 = 1 + 1/2 = 3/2 \Rightarrow m_j = 3/2, 1/2, -1/2, -3/2$$

και

$$j = j_1 + j_2 = 1 + 1/2 = 1 + 1/2 - 1 = 1/2 = |j_1 - j_2| \Rightarrow m_j = +1/2, -1/2$$

Οι διηλεκτικές καταστάσεις είναι οι $|j_1, m_{j_1}\rangle$ και $|j_2, m_{j_2}\rangle$. Η περιγραφή για το διηλεκτικό j είναι $j = 3/2$ και προφανώς $m_j = 3/2 = m_{j_1} + m_{j_2} = 1 + 1/2$, για

$$\begin{aligned}
 |j, m_j\rangle &= |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle = |3/2, 3/2\rangle = |1, 1\rangle |1/2, 1/2\rangle \\
 &= |1, 1/2, 1, 1/2\rangle \\
 &\quad \underbrace{\quad}_{j_1} \quad \underbrace{\quad}_{j_2} \quad \underbrace{\quad}_{m_{j_1}} \quad \underbrace{\quad}_{m_{j_2}}
 \end{aligned}$$

Αρχίσαμε γινόν από τις μέγιστες από χρίσους απόσας
 των καταστάσεων $|3/2 3/2\rangle$ και εν συνεχεία επιλέξαμε τις του J -
 όρους από επιλογή κ.τ.λ. Το αποτέλεσμα είναι ο προαναφέ-
 ρεως πίνακας. Χρησιμοποιώντας τότε τον πίνακα χρί-
 σουμε τις 6 κανονικές καταστάσεις

$$|3/2 3/2\rangle = |11\rangle |1/2 1/2\rangle \quad (= |1 1/2 1 1/2\rangle)$$

$\underbrace{\quad}_{j_1} \underbrace{\quad}_{m_{j_1}} \quad \underbrace{\quad}_{j_2} \underbrace{\quad}_{m_{j_2}} \quad \underbrace{\quad}_{j_1} \underbrace{\quad}_{j_2} \underbrace{\quad}_{m_{j_1}} \underbrace{\quad}_{m_{j_2}}$

$$|3/2 1/2\rangle = \frac{1}{\sqrt{3}} |1 1/2 1 -1/2\rangle + \sqrt{\frac{2}{3}} |1 1/2 0 1/2\rangle \quad j=3/2 \quad (g1)$$

$$|3/2 -1/2\rangle = \sqrt{\frac{2}{3}} |1 1/2 0 -1/2\rangle + \frac{1}{\sqrt{3}} |1 1/2 -1 1/2\rangle$$

$$|3/2 -3/2\rangle = |1 1/2 -1 -1/2\rangle$$

και

$$\left. \begin{aligned} |1/2 1/2\rangle &= \sqrt{\frac{2}{3}} |1 1/2 1 -1/2\rangle - \frac{1}{\sqrt{3}} |1 1/2 0 1/2\rangle \\ |1/2 -1/2\rangle &= \frac{1}{\sqrt{3}} |1 1/2 0 -1/2\rangle - \sqrt{\frac{2}{3}} |1 1/2 -1 1/2\rangle \end{aligned} \right\} = 1/2 \quad (g2)$$

Φαίνεται όμως οι καταστάσεις είναι ορθογώνιες μεταξύ τους,
 π.χ. $\langle 3/2 3/2 | 3/2 1/2 \rangle = 0$ κ.τ.λ.

Η διαγραφή απορροφημάτων των ανεξαρτητών CG καθώς
 αδύνατα οι απόδοσις $j_1 j_2 (m_{j_1}, m_{j_2})$ γίνεται όλο και πιο
 περίπλοκη και ακόμα πάντοτε παίρνουμε από ανεξαρτητές
 από πίνακες οι οποίοι έχουν κατασκευασθεί όπως προαναφέ-
 ρως μέσω των βαθμωτών τελεστών ή με άλλες τεχνικές. Ο
 γενικός τύπος ο οποίος παρέχει από ανεξαρτητές CG
 είναι αρκετά περίπλοκος και δίνεται στην σχέση (93) δίχως
 σχόλια (!)

$$\begin{aligned}
 c_{m_{j_1}, m_{j_2}} &= \langle j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2} | j_1, j_2, j, m_j \rangle \\
 &= \delta(m_{j_1}, m_{j_2} + m_{j_2}) \left\{ \frac{(j_1 + j_2 - j)! (j + j_2 - j_2)! (j + j_2 - j_1)! (2j + 1)}{(j + j_1 + j_2 + 1)!} \right\}^{1/2} \\
 &\times \sum_k \frac{(-1)^k \left\{ (j_1 + m_{j_1})! (j_1 - m_{j_1})! (j_2 + m_{j_2})! (j_2 - m_{j_2})! (j + m_j)! (j - m_j)! \right\}^{1/2}}{k! (j_1 + j_2 - j - k)! (j_1 - m_{j_1} - k)! (j_2 + m_{j_2} - k)! (j - j_2 + m_{j_1} + k)! (j - j_1 - m_{j_2} + k)!} \\
 &\hspace{15em} (93)
 \end{aligned}$$

με $j_1, j_2, j = 0, 1/2, 1, 3/2, 2, 5/2, \dots$ και

$$\Delta(j_1, j_2, j) = \begin{cases} j_1 + j_2 + j = n \text{ (ακέραιος)} \\ j_1 + j_2 - j \\ j_1 - j_2 + j \\ -j_1 + j_2 + j \end{cases} \geq 0 \quad (92)$$

Αναφέρεται εύκολα:

Οι καταστάσεις $|j_1, j_2, j, m_j\rangle$ (αγέραια κατάσταση) συνδέονται με τις καταστάσεις $|j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle$ (διάγεραια κατάσταση) με

$$|j_1, j_2, j, m_j\rangle = \sum_{m_{j_1}, m_{j_2}} |j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle \langle j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2} | j_1, j_2, j, m_j \rangle$$

Εάν οι αντιστοιχίες $\langle j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2} | j_1, j_2, j, m_j \rangle$ ονομάζονται αντιστοιχίες CG. Οι περιορισμοί είναι $m_j = m_{j_1} + m_{j_2}$ και $j = j_1 + j_2, j_1 + j_2 - 1, \dots, |j_1 - j_2|$. Ο ελάχιστος αριθμός των ετήσιων υποομάδων j περιορίζεται σε τρεις ή δυο-επί-τρεις αυτές και ο $m_j = j, j-1, j-2, \dots, -j$ για κάθε j . Οι καταστάσεις $|j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle$ είναι ιδιοκαταστάσεις των τελεστών $\hat{J}_1^2, \hat{J}_2^2, \hat{J}_{1z}, \hat{J}_{2z}$ και $\hat{J}_z (= \hat{J}_{1z} + \hat{J}_{2z})$ με ιδιοτιμές $j_1(j_1+1)\hbar^2, j_2(j_2+1)\hbar^2, m_{j_1}\hbar, m_{j_2}\hbar$ και $(m_{j_1} + m_{j_2})\hbar$ αντίστοιχα. Οι $|j_1, j_2, m_{j_1}, m_{j_2}\rangle$ δεν είναι ιδιοκαταστάσεις των \hat{J}^2 . Οι καταστάσεις $|j_1, j_2, j, m_j\rangle$ είναι ιδιοκαταστάσεις των τελεστών

